

บทคัดย่อ

T 137793

ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาทิศทางการพัฒนาเจ้าหน้าที่ควบคุมจราจรทางอากาศบริษัทวิทยุการบินแห่งประเทศไทยจำกัด ใน 3 ประเด็นคือหลักสูตรการพัฒนาควรมีลักษณะเป็นอย่างไร มีหัวข้อใดบ้างที่เป็นทิศทางการพัฒนาและหัวข้อใดที่มีความจำเป็นต้องบรรจุในหลักสูตรอันดับแรกและอันดับรอง โดยใช้เทคนิคการเก็บข้อมูลแบบเดลฟายแยกประเภทข้อมูลตามลักษณะหลักสูตรสายอาชีพโดยตรง หลักสูตรเสริมสายอาชีพและหลักสูตรรองรับการปรับเปลี่ยนตำแหน่งที่สูงขึ้น

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ผู้เชี่ยวชาญในสายงานควบคุมจราจรทางอากาศจำนวน 25 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ฐานนิยมและพิสัยระหว่างควอไทล์

ผลการศึกษาโดยแบ่งหลักสูตรเป็น 3 ประเภท พบว่าลักษณะและหัวข้อวิชาของหลักสูตรประเภทต่างๆ มีทิศทางดังนี้

หลักสูตรประเภทสายอาชีพควบคุมจราจรทางอากาศโดยตรง จำเป็นต้องมีเนื้อหาในวิชาชีพครบถ้วน โดยเริ่มจากการสอนภาระกิจที่ไม่ซับซ้อนไปสู่ขั้นตอนดำเนินการในภาระกิจที่ซับซ้อนมากขึ้นตามลำดับ เช่น การควบคุมจราจรทางอากาศเบื้องต้น ภาระกิจเขตประชิดสนามบิน การควบคุม ณ.สนามบิน และควบคุมบริเวณพื้นที่ รวมทั้งเทคโนโลยีด้านการควบคุมจราจรทางอากาศ

หลักสูตรประเภทเสริมสายอาชีพโดยตรง ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องสนับสนุนให้ลึกซึ้งในงานยิ่งขึ้นและทำงานได้คล่องตัวจะเกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิทยาการสนับสนุนการบิน ที่หน่วยงานภายนอกเป็นผู้รับผิดชอบ เช่น เรื่อง กลศาสตร์การบิน อุตุนิยมวิทยา รวมทั้งเรื่องทีมงาน การประสานงาน การสื่อสาร คอมพิวเตอร์ การแก้ปัญหาในการทำงาน ภาษาอังกฤษในการพูดและเขียนรายงาน

หลักสูตรประเภทรองรับการปรับเปลี่ยนตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นมีลักษณะเตรียมพร้อมการบริหาร เวลาต้องกระชับ บรรจุเฉพาะหัวข้อที่มีความจำเป็นกับงานบริหารโดยแท้จริง หัวข้อสำคัญที่บรรจุในหลักสูตร เช่น กลยุทธ์การบริหารทีมงาน การนำเสนอและเขียนรายงาน ภาษาอังกฤษขั้นบริหารภาวะผู้นำ และหัวข้อแนวโน้มการเปลี่ยนแปลง วิชาการในสายงานควบคุมจราจรทางอากาศ